19/08/2021

Όταν θα ξαναβρέξει αγάπη

/ Ορθόδοξες Προβολές

Γράφει ο Ηλίας Λιαμής

Πολλοί Πατέρες της Εκκλησίας μας συμφωνούν πως και κανένα από τα κείμενα της Καινής Διαθήκης να μην είχε διασωθεί, θα αρκούσε η παραβολή του Ασώτου Υιού για να συνοψίσει όλο το σχέδιο της αγάπης του Θεού για την σωτηρία των ανθρώπων. Το ίδιο ισχύει και για τα πρώτα κεφάλαια του βιβλίου της Γένεσης, όσον αφορά τη δομή της ανθρώπινης ύπαρξης και την διαδρομή της από το κατ΄ εικόνα το καθ΄ ομοίωσιν δηλ. από την θεία δωρεά των ξεχωριστών δυνατοτήτων προς τον άνθρωπο μέχρι την εκπλήρωσή τους μέσω της ελευθερίας και της πνευματικής ωρίμανσης.

Αντίστοιχα, αν κανείς θελήσει, έστω και ελάχιστα, να εμβαθύνει στην αρχή της Βίβλου, δηλ. στα πρώτα κεφάλαια της Γένεσης, θα διαπιστώσει πως εκεί θεμελιώνονται οι πρώτες κατευθύνσεις για μια βαθειά αγαπητική σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, τον συνάνθρωπο και το περιβάλλον, μέσα στο οποίο τον τοποθέτησε ο δημιουργός του. Με άλλα λόγια, ο άνθρωπος, αφού έρθει στη ζωή και αναγνωρίσει τον Ζωοδότη Του («ποιήσωμεν άνθρωπον»), εμφανίζεται ενώπιον του Θεού με την δεύτερη μεγάλη ανάγκη του μετά τη ζωή: τη σχέση με

συνάνθρωπό του («ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον»), ενώ σχεδόν ταυτόχρονα προκύπτει η ανάγκη καθορισμού του ρόλου του στον Παράδεισο, δηλ. στο φυσικό του περιβάλλον («εργάζεσθαι και φυλάττειν»).

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΔΩ